

Folketingets Lovsekretariat

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 8472

Doknr.
301369

Dato
09-09-2020

Medlem af Folketinget Malene Ambo-Rasmussen (V) har d. 3. september 2020 stillet følgende spørgsmål nr. S 1725 til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. S 1725:

”Hvad er ministerens holdning til artiklen ”Kommuner reagerer sjældent, når børn mistrives på grund af forældres psykiske sygdom” i Kristeligt Dagblad den 30. august 2020, og agter ministeren at foretage nogle handlinger på baggrund af artiklen?”

Svar:

Børn som vokser op i et hjem med psykisk sygdom lever ofte under en meget alvorlig belastning, og de børn har vi som samfund en pligt til at tage særligt godt hånd om. Det betyder, at familierne skal have den hjælp, de har brug for, og er der forældre, som ikke magter forældrerollen, så må fællesskabet træde til. For mig er det helt afgørende, at vi sætter hensynet til barnets tarv og barnets perspektiv først.

Spørgsmålet fra Folketinget henviser til en artikel fra Kristeligt Dagblad om en undersøgelse af opfølgning på underretninger fra psykiatrien. Jeg har ikke nærmere kendskab til undersøgelsen, end hvad der fremgår af artiklen i Kristeligt Dagblad.

Her står blandt andet, at undersøgelsen er baseret på ”underretninger fordelt på 376 børn af forældre, der modtog behandling fra de psykiatriske centre i København, Hvidovre og Glostrup i perioden 2008 til 2012.” Om undersøgelsens resultater fremgår det blandt andet, at ved ”akutte underretninger endte 30 procent af familierne med at få hjælp. Ved specifikke underretninger fik 37 procent hjælp. For underretninger, der både var specifikke og akutte, fik 42 procent – mindre end halvdelen – hjælp.”

Jeg vil gerne slå fast, at underretninger fra fagpersoner, og ikke mindst fra psykiatrien, om bekymring for et barn skal tages meget alvorligt hos barnets kommune. Hurtig, relevant og målrettet opfølgning på underretninger er helt afgørende for at sikre børnene en tryk og stabil opvækst.

Siden 2012 er der heldigvis sket meget på området. Med ’Overgrebspakken’, der blev vedtaget i 2013, har kommunerne blandt andet fået pligt til at vurdere alle underretninger inden for 24 timer i forhold til, om de er akutte. Kommunerne har også blandt andet fået pligt til af egen drift at informere fagpersoner, som underretter, om, hvorvidt der er iværksat en undersøgelse eller en støtteforanstaltning på baggrund af underretningen.

Det er vigtige skærper af lovgivningen, der netop skal sikre, at der ikke er børn, der går under radaren. Når det er sagt, så mener jeg, at vi både kan og skal gøre meget mere for sårbare og udsatte børn. Alle børn har ret til en tryk og kærlig opvækst, men

for børn, hvis forældre har meget svære psykiske lidelser, kan tilværelsen desværre i nogle tilfælde blive alt for utryg.

Tænk på et barn, der for eksempel bor alene med en far eller mor, som er så alvorligt syg, at han eller hun er indlagt i lange perioder, eller, som der nævnes i artiklen, er så syg, at vedkommende har tvangsforestillinger om, hvem barnet er. Det er frygteligt for forældrene, men først og fremmest er det et enormt svigt af børnene, hvis de ikke får tilstrækkelig hjælp i en sådan situation. De har brug for tryk base, hvor de kan få lov at være børn uden at skulle have ondt i maven og bekymre sig for, om forældrene er ok.

I regeringen er vi i gang med et større arbejde med at se på, hvordan vi bedst kan styrke indsatsen til udsatte børn og unge. Vi forventer at komme med et udspil senere på året, som skal sætte børnene først og sikre, at børn og unge bliver hørt og får den hjælp og det trykke børneliv, som alle børn har krav på.

Endelig har regeringen igangsat et arbejde med en 10 års plan for psykiatrien.

Med venlig hilsen

Astrid Krag